

foto's Eric Blom

De reddende, winnende bunkerslag van Ruud Bos op de laatste hole. Runner-up Allan Saddington keek verbijsterd toe.

RUUD BOS BREEKT DOOR

Ruud Bos won het Nationaal Prof Kampioenschap op Geysteren met een razendknappe bunkerslag op de laatste hole en stak daarmee zijn 'buitenlandse rivalen' Saddington, Saxton en Woof de loef af.

De ontknoping overtrof de stoutste verwachtingen. Darmatiek, heroïek en spanning leverden een fascinerend gevecht op de achttiende hole van het Nederlands kampioenschap voor professionals, waarin de ambitieuze touring-pro Ruud Bos met vallen en opstaan triomfeerde.

Het veroveren van zijn eerste titel zal hem, en anders wel de sprakeloze toeschouwers rond de laatste green in het Limburgse Geysteren, nog

lang heugen. Zo'n perfecte en beslissende slag uit de bunker had hij nog niet eens in zijn dromen gemaakt. Elk spannend toernooi levert doorgaans iets aparts op, omdat de inspiratie zorgt voor een spel zonder grenzen. Maar het bunkerschot van Ruud Bos, na een zwakke prestatie ver van de green, stak het verrassingseffect naar de kroon. De bal rolde langzaam naar de vlag, viel in het gat en... blééf erin liggen. Onvoorstelbaar, downhill ploffen, diep in het rul-

le zand, en je dan tóch nog redden. Golf gaf opnieuw een geheim prijs.

Ontknoping

De apotheose van het Nederlands kampioenschap kon eigenlijk niet mooier. Vier spelers, te weten Ruud Bos van golfclub de Hoge Kley, zijn leermeester John Woof en de 'tweeling' van de Haar, de Schot Allan Saddington en de Amerikaan Jonas Saxton, waren allen met een totaal van 219 slagen na drie speelronden hoopvol aan de ontknoping begonnen. De spanning werd hole na hole groter door de druk, die de nerveuze hoofdrolspelers moesten verwerken.

Voor 'high-standard' golf was geen ruimte, op het vermijden van fouten lag meestal het accent. Maar na negen holes kreeg Ruud Bos het voelbare spanningsveld beter onder controle, terwijl de met hem spelende Jonas Saxton weinig weerstand meer kon bieden. Hij raakte zijn rust en suprioriteit kwijt. John Woof had na een slechte ronde van 82 slagen eveneens afscheid genomen van de kanshebbers.

Allan Saddington, die Ruud Bos met minimaal verschil hardnekkig bleef volgen, vocht tot het uiterste en kwam dicht bij het grote doel. Hij sloeg de bal op de green van de doorslaggevende, uitdagende, par 4, terwijl de 24-jarige Hilversummer de bal teleurstellend raakte. Zijn lichte voorsprong van één slag werd daarna nog een keer op de proef gesteld toen hij een nieuwe misrekening maakte. De bal werd te hard gespeeld en plofte in het zand. Maar als de nood het hoogst is, is de redding nabij, zegt een spreekwoord en dat was daarna zeker van toepassing op de laatste poging van Ruud Bos. Hij behaalde de grootste overwinning op zichzelf en stak zijn armen trots als een pauw omhoog, hoofdschuddend kijkend naar de langzaam verdwijnende stofwolk van geluk. Ruud Bos was even sprakeloos als alle anderen.

SCOREKAART

Allan Saddington ('Ik speelde in Nederland steeds onder mijn niveau. Maar door deze tweede plaats maakte ik ondanks alles voor mijzelf veel goed') liep met zijn scorekaart snel naar de jury-caravan. Het wonder voor Ruud Bos moest hij accepteren. Daar zette hij het liefst een streep onder, al feliciteerde hij hem uiteraard wel het eerst met de titel. 'Eerlijk, ik rekende al op een play-off. Want die bal van Ruud leek mij onspeelbaar,' verborg hij zijn grote gevoelens van teleurstelling niet. 'Het is bijna niet te geloven hè. Het was een superschot.' De lange putt die de 27-jarige Schot nog restte was natuurlijk niet te maken.

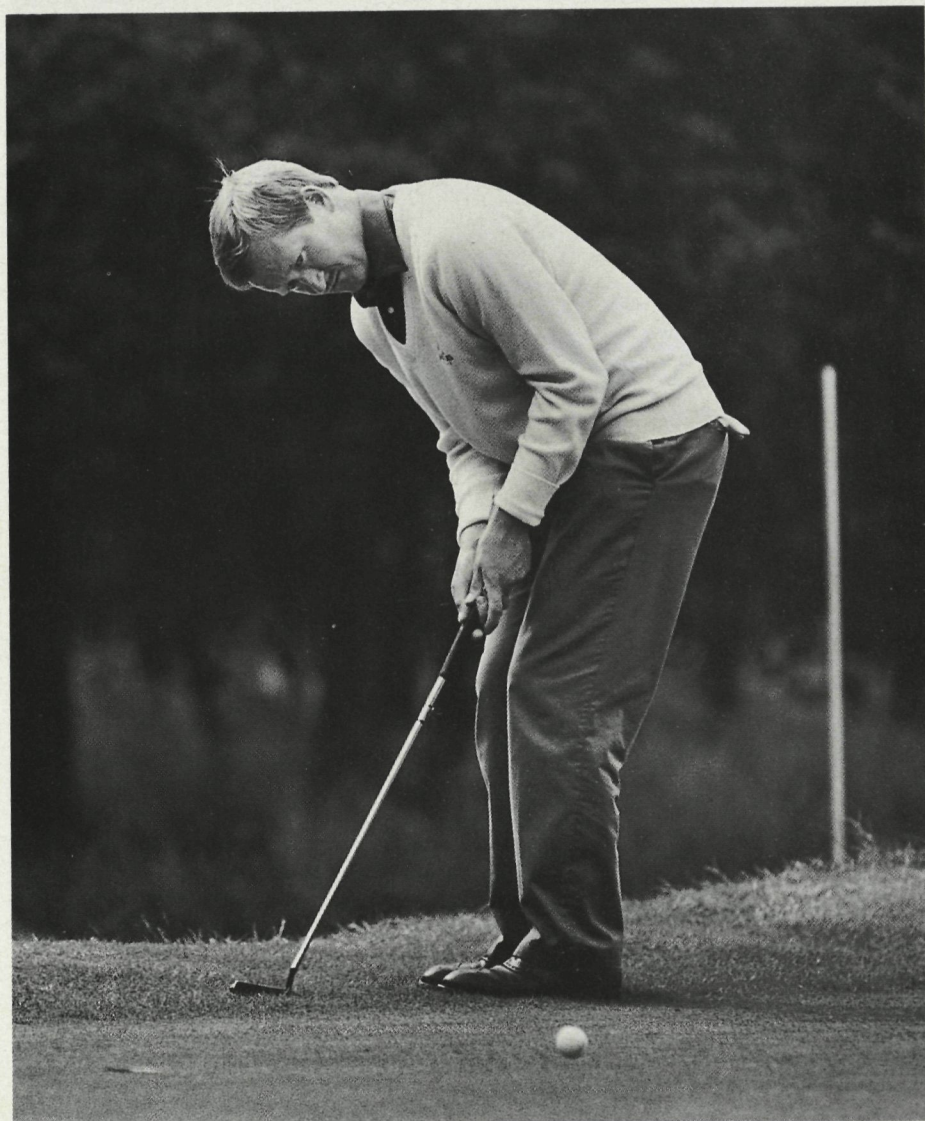
Weddenschap

Ruud Bos, die beheerst naar de voorstelbare afloop bleef kijken, had zijn eerste hoofdprijs op zak. 'Ik had een weddenschap met mijn caddie dat ik een keer in dit toernooi buiten de green zou uithollen. Dat is het mooiste wat er is. Maar ik verwachtte natuurlijk ook niet dat het op zo'n miraculeus moment zou gebeuren.'

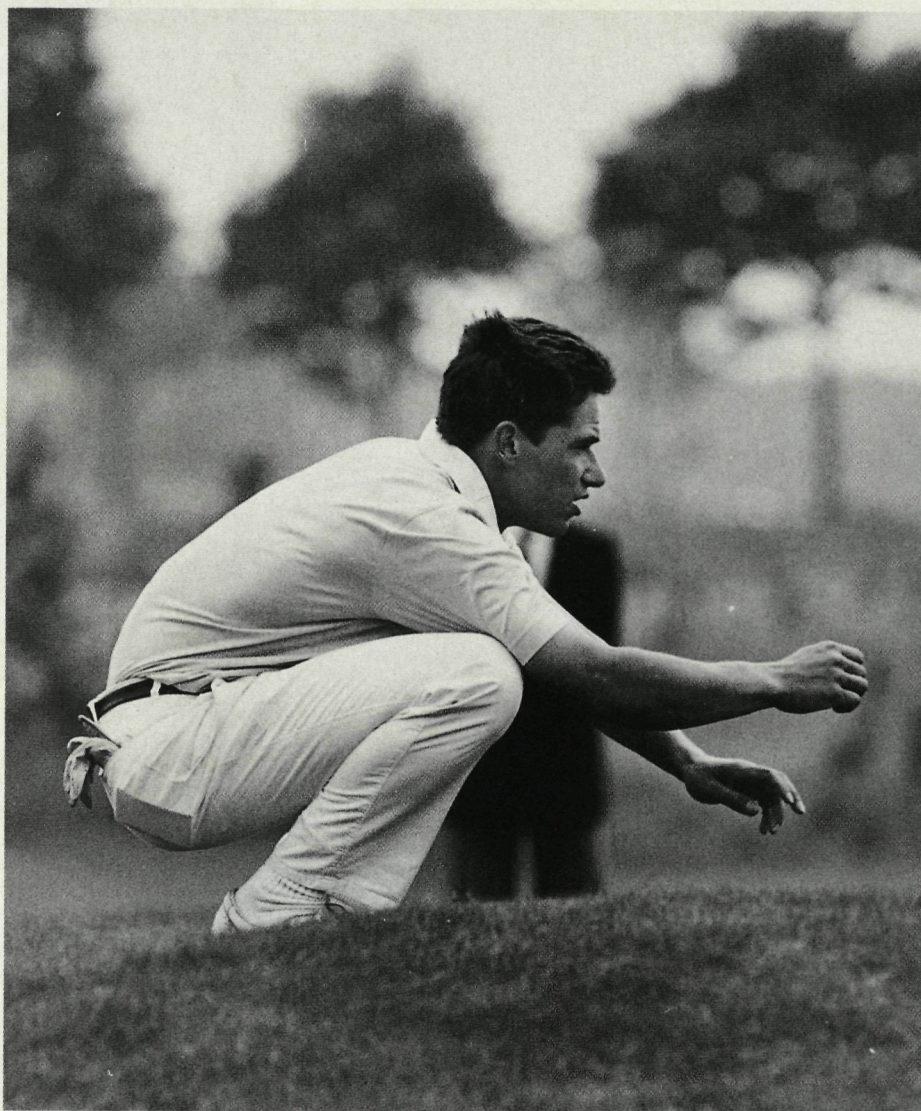
'Het is waar dat ik gevoel voor het bunkerspel schijn te hebben. Vorig jaar in de Twente Cup lukte het me ook in een vergelijkbare situatie uit te hollen. Die slag was toen goed voor een Eagle. In Geysteren ligt bovendien lekker zand. Niet van het - zoals ik noem - drijfzand dat elders vaak ligt. Ik zette daarom gewoon alles van me af toen ik in de bunker stond. >

Jones Saxton hield tot de laatste holes de kopgroep bij, maar sloeg zijn bal op de 18-de hole in het water.

John Woof kwam dit keer niet geheel tot ontplooiing, maar met de zege voor zijn pupil Ruud Bos was het kampioenschap toch ook voor hem een succes.

Ruud Bos liet zich niet afleiden en ging geconcentreerd op de overwinning af.

Niets in het leven was op dat moment belangrijker meer voor mij dan die ene beslissende slag.'

Anderen

De andere deelnemers aan het NK voor pros zou onrecht worden aangedaan als bij de prestatie van Ruud Bos nog langer wordt stil gestaan. Want ook de al gememoreerde Allan Saddington deed meer dan zijn best, de Amerikaanse oud-amateur Jonas Saxton ging op vrijdag na twee speelronden samen met de verrassende Schot David Burnside van Almeerderhout aan de leiding en John Woof had tijdens de openingsdag met het verbeteren van het baanrecord in 68 slagen ook al grote indruk gemaakt.

De mogelijk grootste verrassing diende zich op de slotdag aan. Brian Gee van Het Rijk van Nijmegen speelde met Bertus van Mook voor veel toe-

schouwers, die de locale professional nog graag tot een topprestatie wilden aanmoedigen. Maar hoewel hij prima scoorde, stal zijn beheerste tegenstander uit Groesbeek de show. Zodra hij in de buurt van de greens kwam, lukte hem ineens alles. Bertus van Mook had een en al ontzag voor de uitzonderlijke prestatie: 'Ik heb dertien wedstrijden voor het wereldkampioenschap meegemaakt. Maar wat Brian Gee vandaag heeft gepresteerd zag ik daar nog nooit.'

Kanshebber

Zonder het te beseffen werkte Brian Gee, onopvallend in de subtop na drie ronden, zich omhoog tot een serieuze bedreiging voor het kampioenschap. Hij kwam met acht boven par aan de 'finish' en rond die score leverden de grootste kanshebbers die achterop kwamen ook strijd. De laatste ronde van Brian Gee, in 69 slagen, was nog voor verbetering vat-

baar geweest. 'Ik had na zeventien holes 21 putts gemaakt en lag vijf slagen onder par. Het verbeteren van het baanrecord was dus mogelijk voor mij. Maar mijn bal lag op het platgetrapte gras van de achttiende hole en telkens was het geluid van een schreeuwend kind hoorbaar vanaf de aangrenzende tennisbaan. Daardoor raakte ik mijn concentratie kwijt. Die hole maakte ik een teleurstellende 3 putt. Erg jammer.' Maar ook Brian Gee had genoten. 'De mensen kwamen kijken naar Bertus van Mook maar ik voelde dat zij ook van mijn spel genoten. En dan speel ik op mijn sterkst. Het werd een beetje show van mijn kant. Ik heb zo'n prachtige score nog nooit van mijn leven gemaakt.'

Dames

Bij de dames werd Jolanda Loomans van Crossmoor profkampioene. Zij bleef de drie andere deelnemers voor in de volgorde van uitslag - Daphne Hille van Nieuwegein, Caroline Nieuwenhuisen van Kralingen en Colinda van Eekeren van Zeewolde.

Hans de Bruijn

Uitslag Nationaal Prof Kampioenschap, GC. Geysteren

1. Ruud Bos	(294)
2. Allan Saddington	(295)
3. Brian Gee	(296)
4. Jonas Saxton	(300)
5. John Woof	(301)
6. Cees Borst	(302)
7. Andrew Young	(303)
8. Bertus van Mook	(304)
8. David Burnside	(304)
10. Donald Armour	(308)
11. Jacques Balvert	(309)
12. Simon van den Berg	(310)
12. Robert Zingel	(310)
14. Tom O'Mahony	(311)
15. John Too	(312)
16. Garry Davidson	(313)
16. Joost Hage	(313)
18. Ian Flegg	(314)
18. Wilfred Lemmens	(314)
20. Robert Loesberg	(315)
20. John Cunningham	(315)
22. Willem Swart	(316)
23. Jan Groenendaal	(317)
23. Alistar Donald	(317)
25. Joop Renders	(318)
26. Peter van Wijk	(319)
26. Jan Dorrestein	(319)